

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Kl. 15.10

Forhandling

Birgitte Josefsen (V):

I Venstre har vi med glæde konstateret, at der er bred enighed om de fleste af de elementer, der er skrevet ind i revisionen af loven om tvang i psykiatrien. Dog er der et af punkterne i lovforslaget, der skiller vandene, nemlig spørgsmålet om tvungen opfølgning.

I Venstre er vi lidt kede af, at et flertal er af den opfattelse, at den ene tvangsindlæggelse efter den anden er et mindre indgribende element over for en psykisk syg, end at man kan gå ind og bruge netop tvungen opfølgning, som det er foreslået i lovforslaget. Vi forstår heller ikke, at et flertal mener, at den ene tvangsindlæggelse efter den anden fulgt op af tvangsfiksering, tvangsmedicinering, og hvad det dermed indebærer, betragtes som et mindre indgribende forløb end en tvungen opfølgning.

Det, der er skrevet ind i lovforslaget, er jo, at man ikke kan gå ind og bruge begrebet tvungen opfølgning, før en række elementer er opfyldt, nemlig at der er indgået en udskrivningsaftale eller en koordinationsaftale med den pågældende patient; at den pågældende har været tvangsindlagt minimum tre gange inden for de sidste 3 år; og at man i øvrigt har brugt en hel masse værktøjer i den periode, der er gået fra den sidste tvangsindlæggelse til den næste.

Derfor synes vi, det er lidt kedeligt, at vi nu står i den situation, at vi ikke får noget værktøj i værktøjskassen over for den gruppe af svært psykisk syge, som det her skulle have hjulpet, nemlig ca. 100 borgere i Danmark. De må så efterfølgende, da jeg formoder – det kan jeg i hvert fald læse i betænkningsbidraget – at et flertal beslutter, at vi ikke skal bruge begrebet tvungen opfølgning, også i fremtiden leve med, at de skal tvangsindlægges gang på gang på gang, tvangsfikseres gang på gang på gang, tvangsmedicineres gang på gang på gang, ydmyges i pressen, når de går ud og udfører handlinger i deres psykose, som de fortryder utrolig meget bagefter, og som kunne have været undgået, hvis de havde været i medicinsk behand-

ling. Det synes vi er kedeligt. Vi synes, det er omsorgssvigt, men det er jo så sådan, flertallet vil have det.

I den betænkningssafgivelse, der ligger som baggrund for behandlingen i dag, har jeg bemærket, at Dansk Folkeparti har givet udtryk for, at det, Rambøllrapporten viste, var, at man skulle gå ind og alene operere med et forsøg med tvungen opfølgning og ikke en permanent lovgivning på området.

Jeg kunne derfor godt tænke mig at høre i dag, om det, der står i betænkningen fra Dansk Folkeparti, indebærer, at man vil være med til en forsøgsordning, for vi har jo hørt, at der er amter her i landet, der har meldt ud, at de godt vil være med til at indgå i en forsøgsordning for at se, om det her kan være vejen frem i forhold til at løse opgaverne på området.

Jeg har ligeledes mærket mig, at Dansk Folkeparti skriver, at det handler om at få oprettet flere psykiatriske sengepladser, at der er nedlagt for mange sengepladser. Det er sikkert også rigtigt, at det gør sig gældende nogle steder i landet, men man må jo sige, at § 71-tilsynet har været på en rundtur i landet, og der hørte vi i hvert fald, at der var nogle amter, der var parate til at nedlægge endnu flere sengepladser, fordi de rent faktisk ikke havde en ordentlig belægning, og derfor ville de nedlægge endnu flere sengepladser i psykiatrien.

Jeg medgiver, at der er behov for at se på et enkelt område inden for psykiatrien med hensyn til måske at oprette flere sengepladser, og det er på det retspsykiatriske område. Det har vi drøftet tidligere her i salen i forbindelse med et andet lovforslag, og der synes jeg, at vi skal sige til hinanden, at det vil vi kigge på, når vi skal forhandle psykiatriaftalen.

Kl. 15.15

Dansk Folkeparti skriver ligeledes i deres betænkningssbidrag, at man skal arbejde på, at indlæggelsesperioderne bliver længere. Det er jo op til den enkelte overlæge i en dialog med patienten at aftale, hvor lang tid patienten har behov for indlæggelse.

Jeg kunne da godt tænke mig at høre Dansk Folkeparti, om de vil være med til, at man så bryder den lov, som gælder i dag for de patienter, der er tvangsindlagt, og som jo er nogle af dem, der skulle have været omfattet af tvungen opfølgning. Betyder det, Dansk Folkeparti skriver i deres betænkningssbidrag, at man skal bryde loven ved at nægte den her patientgruppe at gå ud ad døren, når de selv ønsker det og lægen